

โล่ล่าธุรกิจเอเชีย..!

วิถีโลก
วิถีธุรกิจ
๑ โฮเมอร์

หลังจากที่เศรษฐกิจสหรัฐฯ และยุโรป ประสบกับปัญหาเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ทำให้เอเชียกลายเป็น “ซุมทรัพย์” แห่งใหม่ของโลกการค้า และการลงทุน ที่เม็ดเงินต่างหลั่งไหลเข้ามาเอเชียอย่างมาก

แม้กระทั่งบริษัทไทยอย่างเช่น ซีพี ของเจ้าสัวธนินท์ เจียรวนนท์กระโดดเข้าสู่ระดับโลกด้วยการซื้อกิจการผิงอัน อินชัวแรนซ์ หรือกลุ่มไทยเบฟฯของเจ้าสัวซีพีเจริญ สิริวัฒนภักดี ก็เข้าซื้อกิจการของเอฟ แอนด์เอ็น เพียงแค่สองรายนี้ก็ใช้เงินไปน้อยกว่า 4 แสนล้านบาท

ในช่วงปีที่ผ่านมาต้องบอกว่า ธุรกิจไทยตื่นตัวอย่างมากที่จะเข้าไปซื้อกิจการทั้งในฝั่งเอเชีย และยุโรป เพราะต่างก็เล็งเห็นและหวังว่า จะซื้อสินทรัพย์ที่ดี มีราคาถูก..!

บริษัท ไพร์ซฮอว์เตอร์เฮาส์ได้จัดทำบทวิเคราะห์ The Journal - Brave new world: New frontiers in banking M&A ซึ่งมีข้อมูลน่าสนใจ และชวนบางส่วนมาให้ได้อ่านกัน และชี้ให้เห็นว่า

“ขณะนี้ฝั่งเอเชีย - แปซิฟิก เป็นภูมิภาคที่ขับเคลื่อนเทรนด์ M&A ให้เกิดความคึกคักมากที่สุด ซึ่งสวนทางกับการควบรวมในกลุ่มธุรกิจธนาคารที่มีการปรับตัวลดลงอย่างรวดเร็ว โดยมูลค่าดีลแบงก์ทั่วโลกปรับตัวลดลงร้อยละ 37 ในช่วง 10 เดือนของปี 2555”

บทวิเคราะห์ยังระบุว่า การเปลี่ยนถ่ายอำนาจทางเศรษฐกิจจากประเทศมหาอำนาจ อย่าง สหรัฐฯ และยุโรป มายังตลาดเกิดใหม่อย่างจีน และอินเดีย จะมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อแนวโน้มการควบรวมกลุ่มธนาคารโดยรวมในอนาคต

โดย PwC คาดว่าใน ปี 2593 จีดีพีที่สะสมเฉลี่ยของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจ

เกิดใหม่ 7 ประเทศ (E7) ประกอบด้วย จีน อินเดีย บราซิล รัสเซีย อินโดนีเซีย เม็กซิโก และตุรกี จะอยู่ที่ร้อยละ 4.7 มากกว่าจีดีพีสะสมเฉลี่ยของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลก 7 ประเทศ (G7) ที่ราวร้อยละ 2.1 “ดีลภายในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจะยังเป็นตัวที่ Drive ให้เกิดกิจกรรมการควบรวมระหว่างกัน ท่ามกลางภาวะการแข่งขันที่รุนแรง”

หากมองกิจกรรมการควบรวมในระดับอาเซียนสะท้อนให้เห็นว่า บรรดาฐานทุนฝั่งเอเชียได้มองหาโอกาสการซื้อกิจการในต่างประเทศ และประเทศเพื่อนบ้านด้วยกันมากขึ้น โดยอาศัยจังหวะจากความกังวลเศรษฐกิจโลกที่จุดให้ราคาสินทรัพย์มีความน่าสนใจประกอบกับอัตราดอกเบี้ยต่ำ ส่งผลให้อาเซียน มีกิจกรรมการควบรวมที่คึกคักไม่แพ้ยักษ์ใหญ่ อย่างจีน และญี่ปุ่น

โดยภาคการเงินการธนาคารไฟแนนซ์หลักทรัพย์ ถือเป็นหนึ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกิจกรรมการควบรวมที่มีความร้อนแรงไม่แพ้ภาคพลังงาน อุตสาหกรรมเกษตร และค้าปลีก

ในส่วนของประเทศไทยเอง ดีลควบรวมที่สร้างความคึกคักให้กับกลุ่มแบงก์ในปีที่ผ่านมา ได้แก่ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ซึ่งเป็น ธนาคารพาณิชย์รายใหญ่อันดับ 5 ของไทย โดยกลุ่มจีอีได้แจ้งการขายหุ้นของธนาคารในสัดส่วนราวร้อยละ 7.6 เมื่อเดือนกันยายนปีที่แล้ว

“ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาธุรกิจไทยขนาดใหญ่หลายรายตื่นตัวในเรื่องของการลงทุนขยายกิจการไปในภูมิภาค โดยในระยะหลังก็เริ่มเห็นสัญญาณจากทางผู้ประกอบการ SMEs ที่เริ่มขยายการลงทุน และเปิดสาขาต่างประเทศมากขึ้น”

ส่วนประเด็นของทิศทางการควบรวมธุรกิจแบงก์ในระดับโลก บทวิเคราะห์ชิ้นนี้ระบุว่าประเทศมหาอำนาจอย่าง สหรัฐฯ เห็นสัญญาณการปรับตัวที่ดีขึ้น แต่บรรดาสถาบันการเงินยังคงต้องเผชิญกับปัญหาการปรับโครงสร้างต่อไป

อย่างเช่น แบงก์สหรัฐฯ ที่มีสถานะทางการเงินที่ต่ำกว่า จะมองหาโอกาสในการ

ขยายกิจการออกไปในต่างประเทศมากขึ้นโดยเอเชีย-แปซิฟิก และ ละตินอเมริกาจะเป็นแหล่งดึงดูดการเทกองเวอร์ที่สำคัญ โดยมีการเพิ่มขึ้นของผู้บริโภคและชนชั้นกลาง และการขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคเอกชนที่พาให้ต้นทุนของบริการต่างๆ มีมากขึ้นเป็นปัจจัยสนับสนุน

ในส่วนของประเทศในแถบยุโรป พืชเศรษฐกิจจะยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดการควบรวมกิจการของกลุ่มแบงก์ใน 2-3 ปีข้างหน้า เนื่องจากผู้ประกอบการจะมุ่งเน้นไปที่การประกอบกิจการในธุรกิจหลักมากกว่าธุรกิจรอง

ขณะเดียวกัน ฐานทุนที่แข็งแกร่งจากจีนจะแสดงความสนใจในการเข้าไปลงทุนซื้อสินทรัพย์ด้วยราคา ที่เป็นเป้าหมายของการขายสินทรัพย์หรือเทกองเวอร์ เพื่อใช้ในการขยายธุรกิจหรือสร้างตลาดเฉพาะกลุ่ม เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

“สถาบันการเงินในภูมิภาคเอเชียมีแนวโน้มจะเข้ามาทำธุรกิจในไทยมากขึ้นเช่นกัน หลังจากวิกฤติเศรษฐกิจในสหรัฐฯ และยุโรป ทำให้สถาบันการเงินจากฝั่งตะวันตกอาจต้องลดการทำธุรกิจในต่างประเทศลง”

โดยเฉพาะแบงก์สหรัฐฯ และแบงก์ยุโรป ที่เจ็บตัวจากวิกฤติปี 2008 เขาประสบความสำเร็จหาย ต้องเพิ่มทุน และยังคงบังคับด้วยเกณฑ์ใหม่ๆ ซึ่งต้องปรับตัว และอาจต้องลดธุรกิจของเขาในต่างประเทศซึ่งถือเป็นการเปิดโอกาสให้กับสถาบันการเงินในเอเชียแปซิฟิก อย่าง ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และมาเลเซีย ให้ขยายการลงทุนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น

ที่สำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงกฎกติกาหรือข้อบังคับต่างๆจากหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเงินทั้งในระดับประเทศและนานาชาติมีส่วนผลักดันให้แบงก์ต่างๆต้องมีการปรับโครงสร้างซึ่งอาจนำไปสู่การเพิ่มฐานทุน หรือแม้กระทั่งการ Consolidate กันมากขึ้นอีกทางหนึ่ง

ขณะที่ แบงก์ขนาดกลางและขนาดย่อมมีความพยายามสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจภายในประเทศ เพื่อต่อสู้กับการแข่งขันที่รุนแรง ซึ่งแบงก์เหล่านี้จะเริ่มมองหาและขยายกิจการไปในตลาดประเทศใกล้เคียง เพื่อเตรียมความพร้อมและหาประโยชน์จากการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในปลายปี 2558 กันมากขึ้น

ส่วนของไทยที่มีการนำเกณฑ์ Basel III มาบังคับใช้ ด้านหนึ่งอาจจะ เป็นการเพิ่มต้นทุนในการดำเนินงานของ ธนาคารพาณิชย์ในระยะสั้น โดยเฉพาะจาก ข้อปฏิบัติที่เข้มงวดขึ้น ซึ่งดูเหมือนเป็น ความท้าทาย แต่ในอีกด้านหนึ่งก็ช่วย จำกัดความเสี่ยงต่อระบบเศรษฐกิจใน ระยะยาว

และนี่คือ เทรนด์ใหม่ของเอเชียที่กำลังคุกรุ่นมากขึ้นเรื่อยๆ เท่าที่เอเชียยังเป็นแหล่งลงทุนที่หอมหวานของนักลงทุน จากทั่วโลก และแน่นอนว่า การเข้าซื้อกิจการหรือเทคโอเวอร์กิจการในเอเชีย ย่อมจะเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว

ก็ต้องติดตามดูกันต่อไปว่าปฏิบัติการ โล่ล่ากิจการในเอเชียจะดุเดือดมากน้อยแค่ไหน..!